

2) көжәрмәк, көй рәнкдә олмаг—синеть, посинеть, быть голубым.

КОБЫНБАЛАНКЪОЙ *бот.* көй бөүрткән—зеленая ежевика.

КОБЫНБЕСУН (*Н*), ГОГИНБЕСУН (*В*) 1) яшыллашдырмаг, көжәртмәк—озеленить, делать зеленым; 2) көжәртмәк, көй рәнкдә етмәк—сделать синим.

КОБЫНХЪОБЪКЪ *мед.* көжәскүрәк (*хәстәлик*)—коклюш (букв., *зеленый кашель*).

КОБЫУНЛУГЪ (*Н*), ГОГИНЛУГЪ (*В*) 1) яшыллык, көйлүк—зелень, растение, растительность; 2) көйлүк; көй рәнклилик—синева; синяк.

КОБЛОБ (*В*) *см.* келе.

КОБПКОБЫН (*Н*), ГОПГОГИН (*В*) көмкөй, түнд көй там яшыл—совсем голубой, совсем синий.

КОБИРУБДЖ (*Н*) *см.* Зид.

КОБЛОБАЙТКІАЛ (*В*) *см.* Келеайткіал.

КОБЛОБЛУГЪ (*В*) *см.* Келедугъ.

КОБЛОЫШ (*В*) (-ух) рәгс, ојнама—танец, пляска.

КОБЛОЫШПЕСУН (*В*) рәгс етмәк, ојнамаг—танцевать, плясать.

КОБМИШ (-ух// -хо) *зоол.* чамыш—буivolана.

КОБРДИ (*В*) 1) ннзә, мыздаг; чида—копье; 2) тылынч—сабля.

КОБРУБДЖНАБКОД (*Н*) *см.* Зиддаход.

КОБТРУБМ *мл. нст.* көтүрүм, күчдән дүшмүш, зәифләшмиш (*hejvan*)—обессиленный, ослабленный (животное).

КУРДАКІ (-ух// -хо) чәлтик бичиләндән сонра галан күләшли саһә—поле после жатвы чалтыка.

КУЪКЕЪЫН *см.* Кийкөъын.

КУЪКУЪМ гуллу мис су габы, күјүм—большой медный кувшин для воды.

КУЪЛДУЪР-КУЪЛДУЪР килдир-килдир, килә-килә—по капле, каплями.

КУЪЛЛАБ (-ух// -хо) күллә—пуля.

КУЪМУЪШ күмүш—серебро.

КУЪНДАБ (-ух// -ох) күндә, хәмар күндәси—комоч теста, круглый кусок теста.

КУЪНДАББЕСУН күндәләмәк (*хәмири*)—скатывать тесто.

КУЪРЗАБ *зоол.* күрзә—гадюка.

КУЪРКАБНИ хырда вә гара рәнкли бугда, күлкәнә—мелкая и черноватая пшеница.

КУЪРКУЪР (*Н*) *см.* Гурдендж.

КУЪРКУЪРКІАЛ *см.* Дөърдөъркіал.

КУЪРУБ (*Н*) 20 пуд бугда, јахуд 20 пуд арпа—20 пудов пшеницы или 20 пудов ячменя.

КУЪРДЖИ күрчү—грузин.

КУЪРДЖИН күрчү(нүн)—грузинский. □ Куьрджин муз күрчү дили—грузинский язык.

КЪ

КЪА¹ ијарми—двадцать.

КЪА² *част.* вә, илә—и, да. *Фикъайекъ акъсун* эт вә чакы алмаг—купить вино и мясо.

КЪАВ (*В*) сүнкәр—губка.

КЪАБАГЪ (*В*) (-ух) *см.* Къувангъ.

КЪАВУЛ гәбул—прием, принятие.

КЪАВУЛБАКСУН гәбул олунмаг—быть принятым.

КЪАВУЛБЕСТІЕСУН гәбул етдирмәк—заставить (*просить*) принимать.

КЪАВУЛБЕСУН гәбул етмәк—принимать; одобрять.

КЪАВАР (-ух// -хо) 1) габар—волдырь; 2) дөјәнәк—мозоль.

КЪАВАРБАКСУН 1) габар олмаг—покрываться волдырями; 2) дөјәнәк олмаг—покрываться мозолями.

КЪАВАРБЕСУН габарлатмаг—мозолить.

КЪАВАР-КЪАВАР 1) габар-габар, јаралы-паралы—весь покрытый волдырями, израненный; 2) габарлы—мозолистый.

КЪАВАР-КЪАВАРБАКСУН *см.* Къаварбаксун.

КЪАВАР-КЪАВАРБЕСУН габар-габар еләмәк—набивать мозоли, покрываться волдырями.

КЪАЗАРЛА габарлы, дөјәнәкли—покрытый волдырями, мозолистый.

КЪАВАРНУТІ габарсыз, дөјәнәксиз—без волдыря, без мозоля.

КЪАГЪЫЗ (*Н*) *см.* Кағыз.

КЪАДАГЪА гадаған, гадаған етмә—запрет, запрещение.

КЪАДАГЪАБАКСУН гадаған олунмаг—быть запрещенным.

КЪАДАГЪАБЕСТІЕСТІЕСУН гадаған етдирмәк—заставить (*просить*) запрещать, воспрепятствовать.

КЪАДАГЪАБЕСУН гадаған етмәк—запретить, воспрепятствовать.

КЪАЗ (-ур// -ух) *зоол.* газ—гусь.

КЪАЗАЙШСУН газанмаг, кәлир әлдә етмәк—зарабатывать, получать прибыль (*выгоду*).

КЪАЗАЙНШБЕСУН *см.* Къазайншсун.

КЪАЗАНДЖ (*Н*) (-хо) газанч, фајда, мәнфәәт—барыш, заработок, выгода, прибыль.

КЪАЗАНДЖЛА газанчлы, кәлирли — выгодный, при-
быльный.

КЪАЗАНДЖНУТІ газанчсыз, фәјдасыз. мәнфәәтсиз — без
выгоды, без заработка, без барыша.

КЪАЗАНДЖТІАР јахшы газанан — умеющий хорошо
зарабатывать.

КЪАЙА см. К1а41.

КЪАЙАЛУГЪ см. К1а41лугъ.

КЪАЙГЪУ гајғы, гејд — забота, попечение. □ Къайгъуна
мандесун гајғысына галмаг (биринин) — заботиться (о ком,
о чем).

КЪАЙГЪУЛУ 1) гајғылы — заботливый; 2) фикирли, гај-
ғылы — озабоченный.

КЪАЙГЪУНУТІ гајғысыз, дәрдсиз, гәмсиз — беззаботный,
беспечный.

КЪАЙДА гајда, ганун, низам — правило, порядок, рас-
порядок.

КЪАЙДА-КІАНОН гајда-ганун, низам-интизам — пра-
вило, порядок, распорядок.

КЪАЙДАЛУ 1) интизамлы, гануни — дисциплинирован-
ный, законный; 2) гайдалы, нәзакәтли — приличный, порядоч-
ный, вежливый.

КЪАЙДАНУТІ гајдасыз, ганунсуз — неправильно, неза-
конно; неправильный, незаконный.

КЪАЙИНШ (-ух//хо) гајыш, кәмәр, тогга — ремень,
пояс.

КЪАЙИНШЛУГЪ гајышлыг, кәмәрлик — для ремня, для
пояса. □ Къайиншлугъ т1ол гајышлыг дәри — кожа для
ремня.

КЪАЙЛАН (-ух//хо) гәлјан, чубуг — трубка, кальян.

КЪАЙМАГЪ гајмаг — сливки.

КЪАЙНАНА см. Къайнако.

КЪАЙНАР см. Ж1алк1а.

КЪАИЗ (В) см. Боъхаъл.

КЪАИН (-ух//хо) гајын, арвадын гардашы — шурин,
брат жены.

КЪАЙСАР ијрәнч, чиркин — отвратительно, некрасиво;
отвратительный, некрасивый.

КЪАЙСАРБАКСУН ијрәнмәк — брезгать, гнушаться.

КЪАЙСАРБЕСУН ијрәндирмәк — вызывать, брезгливость,
отвращать.

КЪАЙСИ әрик гахы, гурусу, гајсы — курага, сушеные
абрикосы.

КЪАКЪУЛДАЙШСУН гаггылдамаг — кудахтать, гого-
тать.

КЪАКЪУЛТИ гаггылты — кудахтанье.

КЪАЛ (В) (-ух//ур-ух) гузу — барашек, ягненок.

КЪАЛА¹ беш әдәд шабалыд — пять каштанов. Удиггон
хъо ц1абула са къалат1унне удинләр беш әдәд шабалыда
бир „гала“ дејирләр — удины пять каштанов называют „къ-
ала“.

КЪАЛА² (-ух//ох) 1) дашдан тикилмиш гала дивары —
каменная крепостная стена; 2) гала — крепость.

КЪАЛАБЕСУН топламаг, бир јерә јырмаг — собирать,
набирать, складывать (в одно место).

КЪАЛАГЪАН кеј, удухмуш — остолоп, квашня, рассеян-
ный.

КЪАЛА-КЪАЛАБЕСУН см. Къалабесун.

КЪАЛАҢ (-ух//хо) галај — олово.

КЪАЛАЙДЕСУН 1) галајлааг — лудить; 2) перен. сөјмәк
биабыр етмәк — ругать; позорить.

КЪАЛАЙЧИ галајчы — лудильщик.

КЪАЛТАГЪ (-ур//хө) галтаг — ленчик седла.

КЪАЛУГЪ ијирмилик — двадцатка. □ Къа ковбулугъ
ијирми гәпиклик — двадцатикопеечный.

КЪАЛХАН¹ (Н) мн.нет гышда чөл донузунун дәриси
алтында әмәлә кәлән галын пиј гаты — толстый слой жира,
образующийся под кожей в зимнее время у дикой свиньи.

КЪАЛХАН² (-ух//хо) галхан — щит.

КЪАММАЗ ганмаз, ахмаг — непонятливый, бестолковый.

КЪАММАЗБАКСУН ганмаз олмаг, ахмаг олмаг — быть
(стать) непонятливым, бестолковым.

КЪАММАЗЛУГЪ ганмазлыг, ахмаглыг — непонятливость,
невежественность.

КЪАНГЪАЛ (Н) (-хо) бот. гангал — чертополох (рас-
тение).

КЪАНГЪАЛЛУГЪ гангаллыг — место (поле), покрытое
чертополохом.

КЪАНГЪУТІ см. Гъакъечи.

КЪАНДАГЪ (-ух//хо) хәндәк, канал — канава, ров.

КЪАНОУБЗ рәнкли ипәк парча, гәноуз — цветная шел-
ковая ткань.

КЪАНТАРГЪА (-ух//ох) јүјән, гантарға — удила, узда
с удилами.

КЪАПАГЪ гапаг — крышка. □ Левет1ин къапагъ газ-
нын гапағы — крышка котла. Пийин къапагъ кез гапағы — веки
(глаз).

КЪАПАГЪЛА гапаглы — с крышкой.

КЪАПАГЪНУТІ гапагсыз — без крышки.

КЪАПАН гапан, ири тәрәзи — в.сы (большие).

КЪАПАНЧИ (-ух//й-ох) гапанчы — весовщик.

КЪАПКЪАРИ гупгуру, тамам гуру — совершенно сухой,
пересохший.

КЪАПКЪАРИБАКСУН гупгуру, гурумаг — совсем вы-
сохнуть, засохнуть.

КЪАРА гэдэр—количество (сколько). *Гьекъара?* нэ гэдэр?—сколько? **Къаьраь-къаьсаьб** сәйсәыз-һесаәсыз, һәддәһәдән чох—бесчисленный, очень много.

КЪАРАБАШ (-ур-ух) гул, кәлә, гарабаш—невольник (ица).

КЪАРАГЪАДЖ бот. гарагач—вяз, карагач (дерево).

КЪАРАГЪАДЖНАХОД см. **Къарагъадж**.

КЪАРАМАДЖ (-ур хо) јетәшмиш, дәјмиш шабалыд—созревший (вспевший) каштан.

КЪАРАНПУЗ (Н) см. **КӀөрәмпуцӀ**.

КЪАРАТИКАН см. **Чышкына**.

КЪАРАЧИ (-ух, -й-ох) 1) гарачы—цыган; 2) чох чыгыр-багыр салая—крикун.

КЪАРГЪИШ гаргыш—проклинание.

КЪАРГЪИШБЕСТИЕСУН гаргытдырмаг—заставить (просить) проклинать.

КЪАРГЪИШБЕСУН гаргымаг—проклинать.

КЪАРГЪИШЕСУН гаргымаг—быть проклятым.

КЪАРГЪИШЕЦИ гаргымыш—проклятый.

КЪАРГЪОДАЛИ (В), **КЪАРДАЛИ** (Н) бот. гаргыдалы—кукуруза.

КЪАРГЪУН гаргы—камыш.

КЪАРДАЛИ (Н) см. **Къаргъодали**.

КЪАРЗАГЪ (-ух /-хо) гәрзәх, гәзун, фындыгын һәм јашыл, һәм дә гуру (бәрк) гачыгы—зеленая кожура и скорлупа мелкого ореха (фундука).

КЪАРИ гуру—сухой. *Къари ход* гуру ағач—засохшее дерево. *Къари гәгәгъ* гуру(дулмаш) алча—сухая (сушеная) алыча.

КЪАРИБАКСУН гурумаг—высыхать, засыхать.

КЪАРИБЕСТИЕСУН гурутдырмаг—заставить (просить) сушить, высушить.

КЪАРИБЕСУН гурутмаг—сушить.

КЪАРИЖӀОГЪУЛ (В) јај—лето.

КЪАРИ-КЪАРИ гуру-гуру—сухо, сухой.

КЪАРИГУЛ (-ур-ух) кишмиш, сәбзә—кишмиш, изюм (сушеный виноград), сабза.

КЪАРИЧАБЛИ (-ух, -й-ох) гуру балыг—копчевая (сушеная) рыба.

КАРМАГЪ (-ух, ох) 1) гармаг—крючок; 2) тилов—удочка.

КЪАРНАПА ачкөз, көрмәмиш—обжора, жадный.

КЪАРОЛ гаровул—караул, стража.

КЪАРОЛЗАПСУН гаровул чәкмәк—караулить, нести караул.

КЪАРОЛЧИ (-ух, -й-ох) гаровулчу—караульщик.

КЪАРПУЗ (-ух, /-хо) гарпыз—арбуз.

КЪАРТ 1) бәрк, гуру (мејәә)—жесткий, несочный, сухой (фрукты, ягоды); 2) гашыма—чесание (Н).

КЪАРТ халис, әсил—исконный, настоящий, потомственный. *Къарт удине* халис удиндир, әсил удиндир—находящийся удин, чистокровный удин.

КЪАРТМАГЪ (-ух /-хо) гартмаг—корка, струп.

КЪАГ (-ур-ух) гат—слой, складка.

КАТ (-ур-ух) ара—промежуток.

КЪАТБАКЪАТ гатбагат—по слоям, слоями.

КЪАГ-КЪАГ 1) гат-гат, артыг-артыг—много раз, неоднократно; 2) гат-гат, бүзмәли, бүзүмау—складчатый, слоистый; 3) гат-гат—слоями.

КЪАТ-КЪАТБАКСУН гат-гат олмаг, бүзүшмәк, бүкүлмәк—быть (стать) сложенным, съеживаться, складываться.

КЪАГ-КЪАТБЕСУН гат-гат еләмәк, бүзмәк, бүкмәк—складывать, сжать, сгибать.

КЪАТМА-КЪАРЫШЫГ см. **Маврикуыр**.

КЪАТӀТӀАЙШСУН бүкмәк, гатмамаг, бүзмәк—складывать, сгибать, сжимать.

КЪАУМДЖИ ијирминчи—двенадцатый.

КЪАХСЫГЪ (Н) см. **КӀаьш**.

КЪАХСЫГЪБАКСУН (Н) см. **КӀаьшбаксул**.

КЪАГЪАЗАР ијирими миң—двенадцать тысяч.

КЪАЧАГЪ (-ух, -хо) гачаг—дезертир, беглец.

КЪАЧАГЪБАКСУН гачаг олмаг, гачаг дүшмәк—быть (стать) дезертиром, беглецом.

КЪАЧАГЪБЕСУН гачаг саламаг, гачаг дүшмәјә мәчбур етмәк—делать дезертиром, беглецом, заставлять стать дезертиром, беглецом.

КЪАЧАГЪЛУГЪ гачаглыг—дезертничество.

КЪАЧАГЪЛУГЪБЕСУН гачаглыг етмәк, јөл кәсмәк—разбойничать, грабить.

КЪАЧИ (-ух, -й-ох) гајчы—ножницы.

КЪАЧИ дар, енсиз—узкий, неширокий.

КЪАЧИАКЪАЧИ см. **ТӀитӀагъатӀитӀа**.

КЪАЧИАРУН дарысгал, дар—тесный.

КЪАЧИБАКСУН дар олмаг, даралмаг—быть узким.

КЪАЧИБЕСТИЕСУН даралдырмаг, дар етдирмәк—заставить (просить) сузить.

КЪАЧИБЕСУН даралтмаг, дар етмәк—сужать, делать узким.

КЪАЧИЛУГЪ дарлыг, енсизлик—теснота.

КЪАЧ (-ур-ух) агры—боль. **Бийинкъач** баш агрысы—головная боль. **Пийинкъач** көз агрысы—глазная боль.

КЪАЧ (Н) дирсәк—локоть.

КЪАЧІАРУН 1) дарлыг, дар јер—теснота, тесное место; 2) енсиз, дар—узкий.

КЪАЧБОТІАЛ агрыкэсэн—болеутоляющий. *Къачбот1-ала дава* агрыкэсэн дэрман—болеутоляющее лекарство.

КЪАЧДАЛО агрыдычы—вызывающий боль, обладающий свойством вызывать боль.

КЪАЧДЕСУН агрытмаг—причинять боль.

КЪАЧНУТІ агрысыз, эзијјэтсиз—без боли, безболезненный.

КЪАЧПЕСУН агрымаг—болеть.

КЪАДЖИЛ (Н) из—след.

КЪАШ *мн. нет* гаш—бровь.

КЪАШИ (В) *см. Къайинш.*

КЪАШКЪАБАГЪ гашгабаг—хмурое лицо. □ *Къашкъабагъа ципсун* гашгабагыны төкмэк—нахмуриться, насупиться,

КЪАШКЪАБАГЪЛУ гашгабаглы—хмурый, мрачный, насупившийся.

КЪАШКЪАБАГЪЛУБАКСУН гашгабаглы олмаг, кефсиз олмаг—быть хмурым, мрачным.

КЪАШКЪУН (-ух//хо) гарачы—цыган.

КЪАШОВ (-ух//хо) гашов—скребница.

КЪАШОВЛАЙШСУН гашовламаг, гашов чэкмэк—чистить скребницей.

КЪАЪВАЪН (В), ХЪАВУН (Н) (-ух//хо) горуг, бичэнэк, отлаг—луг, пастбище.

КЪАЪВИЪ¹ (В) (-ух) зэнк, зынгров—колокол(ъчик), зеонок.

КЪАЪВИЪ² (В) (-ух) *бот.* зэнкчичэји—колокольчик (*цветок*).

КЪАЪВИЪ³ (Н) *мн. нет.* чар, кнјаз—царь, князь.

КЪАЪКЪАЪ БОГМА—удушение.

КЪАЪКЪАЪЙЕСУН 1) боғулмаг, нэфәси чатмамаг—задышаться, чувствовать удушье; 2) боғулмаг, гәрг олмаг батмаг—тонуть, утонуть.

КЪАЪКЪАЪЙЕЦИ боғулмуш—задушенный.

КЪАЪКЪАЪНИКІ (В) (-ух) гәпик—копейка.

КЪАЪКЪАЪПЕСТІЕСУН боғдурмаг—заставить (*присиль*) задушить.

КЪАЪКЪАЪПЕСУН боғмаг—душить.

КЪАЪКЪАЪПУН (В) гајғанаг—яичница.

КЪАЪЛИЪКІ (-ух//хо) балача күпә—небольшой глиняный кувшин.

КЪАЪНД гәнд—сахар.

КЪАЪНЦІ (-ур -ух) (В) бујнуз—рог.

КЪАЪТИЪР (-ух//хо) зоол. гатыр—мул.

КЪАЪБИЗ¹ (-ух//хо) гәбз—квитанция, расписка.

КЪАЪБИЗ² *мед.* гәбиз, гарны бағланма—запор желудка. КЪАЪБИЗБАКСУН гарны бағланмаг, гәбиз олмаг—страдать запором желудка.

КЪАЪДИР 1) гәдир, гәдир-гйјмәт—достоинство, цена. *Къабдираъ абабаксун* гәдрини билмәк (*биринин*)—оценить по достоинству (*кого-то, что-то*), 2) гйјмәт—цена.

КЪАЪЛАЪМ (Н) *см. Матигі.*

КЪАЪЛАЪТ (-ух//ох) сәһв, гәләт—ошибка, упущение. КЪАЪЛАЪТБЕСУН сәһв етмәк, гәләт етмәк—ошибаться, допускать ошибки.

КЪАЪЛАЪТНУТІ сәһвсиз, гәләтсиз—без ошибок, безошибочно.

КЪАЪЛИЪБ гәлиб—форма, колодка. □ *Къаълибаъ бастлуң* гәлибә салмаг, гәлибә чәкмәк—натянуть на колодку. □ *Къаълибаъ арцевкисун* гәлибә отуртмаг—поместить в колодку.

КЪАЪМАЪ (-х//хо) гәмә, кичик хәнчәр—небольшой кинжал, финка.

КЪАЪНАЪД (-ух//хо) ганад-крыло.

КЪАЪНАЪДЛАЪ ганадлы—крылатый.

КЪАЪНАЪДНУТІ ганадсыз—бескрылый.

КЪАЪНОЪЗ (Н) гановуз, ипәк парча—канаус, шелковая ткань.

КЪАЪРАЪЗ гәрәз—умысел, задняя мысль.

КЪАЪРАЪЗНУТІ гәрәзсиз—бескорыстно.

КЪАЪРАЪ-КЪАЪСАЪБ сајсыз-несабсыз—бесчисленный

КЪАЪРИБ гәриб, јаделли—чужестранец, пришелец.

КЪАЪРИБАЪ гәрибә; гәшәнк, көзәл, һејранедичи—замечательный, удивительный, дивный.

КЪАЪРИБЛУГЪ гәриблик, тәклик—состояние (*положение*) чужестранца; одиночество.

КЪАЪСД гәсд—попытка, замысел.

КЪАЪСДБЕСУН гәсд еләмәк, гәсд етмәк—покушаться, посягать.

КЪАЪСТІЕН гәсдән—нарочно, умышленно.

КЪАЪСТІИ-КЪАЪРАЪЗ гәсд-гәрәз(*чилик*)—вражда, враждебность.

КЪАЪФАЪС (-ух//хо) гәфәс—клетка.

КЪЕИРАЗ башга, гејри—другой, иной.

КЪИГЪ (Н) хиртдәк, боғаз—гортань горло.

КЪИГЪАЪКИРБСУН боғаз јағмаг, инчитмәк, зүлметмәк—доводить, мучить, терзать.

КЪИЖАЪ (ух//ох) *бот.* батаглыгда, чај ғырагында битән битки, гижә—вид растения, папоротник.

КЪИЛБАШ *мед.* долама (*бармагда*), дырнаг арасындакы
жара—ногтоода.

КЪИМАБ *см.* Къимаб-къимаб.

КЪИМАБ-КЪИМАБ тикә-тикә, парча-парча, гыма-гыма
ма—на куски, кусками, кусочками.

КЪЫРХ (*Н*) *см.* Паъхъо.

КЪЫРХВИГІ (*Н*) *см.* Паъхъосбиі.

КЪЫРХВУЙ (*Н*) *см.* Паъкъовуй.

КЪЫРХВУЪГЪ (*Н*) *см.* Паъкъовуъгъ.

КЪЫРХХЪО (*Н*) *см.* Паъкъохъо.

КЪИЧІ (*В*) *см.* Къичі.

КЪИЧІЕСУН (*В*) *см.* Къичіесун.

КЪИЧІПІЕСУН (*В*) *см.* Къичіпіесун.

КЪИРГЪИ (*-ух, -й-ох*) *зоол.* гыргы ястреб.

КЪИЧИРИ (*В*) (*-ух*) габ—сосуд, посуда.

КЪИЧІ 1) гырпылы (*көзү гырпылы олмаг*)—суженны
(о глазах). □ Са пул къичілі хъайкламун бир көз гыр-
пымында—в одно мгновение; 2) гысылмыш—сжатый.

КЪИЧІЕСУН 1) гырпылмаг—мигать; 2) гысылмаг—сжи-
маться.

КЪИЧІЕЦИ 1) гырпылмыш—мигающий, моргающий;
2) гысылмыш, сыхылмыш—сжатый, зажатый.

КЪИЧІПІЕСУН 1) гырпмаг—мигать, моргать; 2) сых-
маг—сжимать.

КЪИЪ горху, ваһимә—боязнь, испуг, страх.

КЪИЪБАЛО горхмаг, чәсарәтсиз—трусливый, боязл-
вый, робкий.

КЪИЪБЕСУН горхмаг, ваһимәјә дүшмәк—бояться, пу-
гаться, страшиться.

КЪИЪБСУН-КЪИЪБСУН горха-горха—боязливо,
робко, пугливо, с испугом.

КЪИЪДЕСТІУН горхутмаг, ваһимәјә салмаг—пугать,
устрашать.

КЪИЪЛАЪНЦІПСУН зинкилдәмәк—визжать. □ *Куб-
чланънен къиълаънциенне* күчүк зинкилдәјир—шенок виз-
жит.

КЪИЪЛАНЦИ (*В*) *см.* Кіорциморци.

КЪЫЗДЫРМА гыздырма, иситмә—малярия, лихорадка.

КЪЫЗЫКЪУШ (*-ур-ух*) *зоол.* гызылгуш—сокол.

КЪЫЗЫЛДЖЫГЪ *мед.* гызылча (*хәстәлик*)—корь (*бо-
лезнь*).

КЪЫЛЫГЪ хасијјәт, гылыг—характер, черта характера.

КЪЫЛЫГЪЛА хошхасиләтли, хошрәфтарлы, гылыг ы—
добронравный, обходительный, уживчивый.

КЪЫЛЫГЪНУТІ хасијјәти пис олан, гылыгсиз—зло-
правный, неприветливый.

КЪЫЛЧЫГЪ (*-ух, -хо*) 1) гылчыг—усик колоса; 2) га-
быг (*бугада, арпада, чәлтикдә*)—шелуха (*у зерна*).

КЪЫРЫМ *см.* Пуъжуър.

КЪЫГМА 1) гырма (*туфәнк учун*)—дробь (*для стрель-
бы из ружья*); 2) *мед.* һејванларын ағзында әмәлә кәлән
гырмавари хәстәлик, гырма—болезнь во рту животных.

КЪЫРХЫН АГЪ) гырх күн (*доғумдан сонра*)—сорок
дней (*после родов*).

КЪЫРХМУГЪ (*Н*) *см.* Паъкъомугъ.

КЪЫРХПАЪ *см.* Паъкъоплаъ.

КЪЫРХСА (*Н*) *см.* Паъкъоса.

КЪЫРХУЪХЪ (*Н*) *см.* Паъкъоуъхъ.

КЪЫРХХИБ (*Н*) *см.* Паъкъохиб.

КЪЫРЧИ хәсис,—скупой, жадный. Къырчибаксун хәсис
олмаг—быть скупым, скрягой.

КЪЫСМАТНУТІ гисмәтсиз—без удела, без доли.

КЪЫСАС гисас—месть, возмездие.

КЪЫСАСГЪАКЪСУН гисас алмаг—мстить.

КЪЫСЫР гысыр, доғмајан—яловый (*о животных*). □

Къысыр чүр гысыр инәк—яловая корова. Къысыр ман-
десун гысыр та маг, гысыр олмаг—быть, остаться яловым.

КЪЫСЫРЛУГЪ гысырлыг—яловость, бесплодие.

КЪЫСМАТ гисмәт—участь, доля.

КЪЫСМАТІСУЗ *см.* Къысмагнуті.

КЪЫТІ надир, аздапылан—редкий, дефицитный.

КЪЫТІТІУГЪ гытлыг—недостача, нехватка, недостаток.

КЪЫРЧИЛУГЪ хәсислик—скупость, жадность.

КЪЫШІ (*В*) тохума маллар, парчалар—текстиль, тек-
стильные изделия.

КЪОАТ (*В*) *см.* Къуваті.

КЪОАТЛУ (*В*) *см.* Къуватлу.

КЪОБИ (*-ур-ух -й-ох*) гобу, хәндәк, учурум—котловина,
пропасть, обрыв.

КЪОВ (*-ур-ух*) гов—трут.

КЪОВА (*Н*) *см.* Къожда.

КЪОДУГЪ (*Н*) (*-хо*) годуг, ешшәк баласы—осленок.

КЪОЖА (*Н*) *см.* Къоджа.

КЪОЙЛУГЪАН чәкиллик, инәк бағы—шелковичный сад.

КЪОКЪ (*-ур-ух*) *анат.* боғаз—горло.

КЪОКЪИНКЪАЧ/КЪОКЪНАКЪАЧ *мед.* анкина, боғаз
ағрыс (*боғаз кәлдә*)—ангина.

КЪОКЪНАТІУМА *анат.* һулгум—глотка.

КЪОЛЧАГЪ голчаг, тахыл бичәркән гола доланан пар-
ча—нарукавник, налокотник.

КЪОНАГЪ (*-ур, -хо*) гонаг—гость. □ Къонагъ калпсун
гонаг ч гырмаг—звать в гости.

КЪОНАГЪБАКСУН 1) гонаг олмаг—быть в г стях; 2) бир
жердә мүвәгәти галмаг (*јашамаг*)—остановиться (*жить*)
где-н. временно.

КЪОНАГЪБЕСУН гонаг еләмәк—угощать.
КЪОНАГЪИН гонагын, гонаг үчүн—для гостя. □ **Къонагын отаг** гонаг отагы—гостинная, комната для гостей.
КЪОНАГЪЛУГЪ гонаглыг—пир, угощение.
КЪОНАГЪНУТІ гонагсыз—без гостей.
КЪОНДАГЪ¹ (-ух/-хо) гундаг (ушаг үчүн)—пеленки.
КЪОНДАГЪ² (-ух/-хо) гундаг (түфәнкдә)—приклад (ружья).
КЪОНДАГЪБЕСТІЕСУН бәләтдирмәк, гундаглатдырмаг—заставить (просить) пеленать.
КЪОНДАГЪБЕСУН бәләмәк гундагламаг—пеленать.
КЪОНДАГЪЛУГЪ гундаглыг—материал для приклада.
КЪОПАЛАГЪ 1) ағач јонгары, гопалаг—опилки, щепки; 2) ағачын тез гопан, сынан будагы—ветка, которая очень легко отламывается.
КЪОРА 1) абгора, кал мејвәнин ширәси—кисловатый сок незрелого фрукта; 2) гора, дәјмәмиш, кал (мејвә) — неспелые фрукты.
КЪОРОГЪ (-м-ух) горуг, отлаг—луг, пастбище.
КЪОТАЗ готаз, сачаг—кисть, бахрома.
КЪОТУР готур—чесотка. □ **Къотур бафстіун** готур дүшмәк, готурламаг—плешиветь, заболеть чесоткой. **Къотіур чіепісун** готур тутмаг—схватить чесотку.
КЪОТУРРУГЪ готурлуг—чесотка.
КЪОХЛАНГ (-ух/-хо) биләрзик, голбаг—браслет.
КЪОГЪУМ гоһум, әграба—родичи, родня.
КЪОГЪУМБАЗЛУГЪ гоһумбазлыг, гоһум тәрәфи сахламаг—семейственность, кумовство.
КЪОГЪУМБАКСУН гоһумлашмаг, гоһум олмаг—породниться, сродниться.
КЪОГЪУМЛУГЪ гоһумлуг—родство, родственные связи.
КЪОГЪУМЛУГЪБЕСУН гоһумлуг етмәк—породниться (букв. „родственничать“).
КЪОГЪУМНУТІ гоһумсуз—без родственников, не имеющий родственника.
КЪОГЪУМСУЗ (Н) см. **Къогъумнуті**.
КЪОЧ (-ур/-ур-ух) гоч, еркәк гојун—баран-самец.
КЪОЧИ (-й -ох) уст. гочу—атаман, сорвиголова.
КЪОДЖА КЪОЖА гоча, аһыл, јашлы—старый, старик.
КЪОДЖАБАКСУН/КЪОЖІАБАКСУН гочалмаг—стареть.
КЪОДЖАБЕСУН/КЪОЖІАБЕСУН гочалтмаг—заставлять стареть.
КЪОДЖАЛУГЪ/КЪОЖІАЛУГЪ гочалыг, аһыллыг—старость.
КЪОША 1) гоша, чүт—парный, четный; 2) чүт—пара.
КЪОША-КЪОША гоша-гоша, чүт-чүт—попарно, парами.
КЪОШАЛУБЛАБ см. **Піаьдоьпкляьл**.

КЪОШАМАГЪ овуч—горсть, пригоршня.
КЪОШУН (-ух/-хо) гошун, орду—армия, войско.
КЪОШУНИН гошун(ун)—армейский.
КЪОШУННУТІ гошунсуз, ордусуз—без армии.
КЪОШУНСУЗ см. **Къошуннуті**.
КЪОЪДИЪ (-ух/-й-ох) зоол. тысбаға, баға—черепаха.
КЪОЪНТІИКІ¹ (-ух/-хо) бот. шеһдуран—манжетка.
КЪОЪНТІИКІ² ағач габығындан каса шәклиндә дүзәлдилән су габы—чаша из коры дерева.
КЪОЪП(ДЕСУН) илишдирмәк, вурмаг—ударить, шлепать.
КЪОЪРПУН (-ух/-хо) учурум, јарган—обрыв.
КЪОЪТМАЪДЖ (-ух/-хо) сураһы—столб.
КЪОЪШІМОЪТІ (В) күт, јонулмамыш, итиләнмәмиш—тупой, неотточенный, нерезуший.
КЪУВАНГЪ (Н) (-хо) бот. говаг—тополь. □ **Маьйиьн къувангъ** гара говаг—тополь черный. **Мацли къувангъ** ағчаговаг, титрәк говаг—тополь серебристый.
КЪУВАТІ, КЪОАТ гүввәт, күч—мощь, сила.
КЪУВАТІУ, КЪОАТІУ гүввәтли, күчлү—мощный, сильный.
КЪУДА (-ух/-ох) гуда—сват(ья).
КЪУДАЛУГЪ гудалыг—сватство.
КЪУЗЕИ (-мух) гузей, күндүшмәјән јер—северная, теневая страна.
КЪУЗЕЙЛУГЪ гузейлик, нәмлик—сырость, сырая местность.
КЪУЗИ (Н) см. **Къал**.
КЪУЙЕГЪ (В) (-ух) зоол. бағырсаг гурду—глисты.
КЪУЛ (-ур-ух) буд, омба—бедро, ляжка.
КЪУЛАНЧІОР бот. гушгонмаз, гуланчар—спаржа.
КЪУЛЛУГЪ гуллуг, хидмәт—служба, услуга.
КЪУЛЛУГЪБЕСУН гуллуг етмәк—служить.
КЪУЛЛУГЪНУТІ гуллугсуз, хидмәтсиз, ишсиз—без службы, без работы.
КЪУЛЛУГЪЧИ (-ух/-й-ох) гуллугчу—служащий.
КЪУМ см. **Ша**.
КЪУМЛУГЪ см. **Шалугъ**.
КЪУМНУТІ см. **Шануті**.
КЪУМСАЛ см. **Шала**.
КЪУНДЖ гунч—голенница.
КЪУР уч, баш—верхушка, макушка. □ **Ходин къур** ағачын башы—макушка, верхушка дерева.
КЪУРАГЪ гураг, сусуз—засушливый, безводный.
КЪУРАХЛУГЪ гураглыг—засуха.
КЪУРСАГЪ 1) мә'дә—желудок; 2) гурсаг—сычуг. □ **Къурсагъ къачіесун** гурсагы даралмаг—сужение сычуга.
КЪУРТ (-ур-ух) гырт тојуг—наседка.

КЪУРТИСУН гуртумла ичмэк—пить глотками.

КЪУРТИУМ—гуртум—глоток.

КЪУРУЦИ кирдэ—круглый.

КЪУРУЦИ-КЪУРУЦИ кирдэ-кирдэ—круглый-круглый.

КЪУТИ (-ух/-й-ох) гуту—коробка.

КЪУЧИ удум—глоток.

КЪУЧИЕСУН удулмаг—быть проглоченным.

КЪУЧИЕЦИ удулмуш—проглоченный.

КЪУЧИПЕСДЕСУН уддурмаг—заставить (*просить*) глотать.

КЪУЧИПЕСУН удмаг—глотать.

КЪУДЖА (-ух// -хо) бот. кэндалаш—бузина.

КЪУДЖАГЪ, КЪУЖАГЪ гучаг, агуш—охапка, объятие.

КЪУДЖАГЪ-КЪУДЖАГЪ гучаг-гучаг—охапками.

КЪУДЖ-КЪУДЖБЕСУН гучаглашмаг—обнимать друга друга, обниматься.

КЪУДЖБЕСУН гучмаг, гучагламаг—обнимать.

КЪУДЖЕСУН гучагланмаг—быть обнятым.

КЪУДЖЕЦИ гучулмуш—обнятый.

КЪУШ (-ур-ух) гуш—птица.

КЪУШАПИАБИИ бот. гушэппэји, битки нөвү—пастушья сумка

КЪУШКЪУН гушгун (*атын белинэ јәһәр гојуланда гујругунун алтындан кечирилэн гајыш*) — подхвостник (*часть сбруи*).

Хъ

ХЪАВУН (*Н*) см. Къаъваън.

ХЪАЙ¹ ачыг, ајдын, тэмиз, дуру, шэффаф, парлаг—открытый, ясный, светлый, прозрачный. □ Хъай бул ачыг баш—открытая, непокрытая голова. Хъай аьжит дүз сөз, ачыг сөз, ајдын фикир—открытое, правдивое слово, ясная мысль. ◇ Уьк1 хъай үрәји ачыг, гәлби ачыг, тэмиз үрәкли, мәрд (*адам*)—откровенный, чистый, чистосердечный; щедрый (*человек*). Кулхъай әлиачыг, варыны әсиркәмәјән, еһтијачы олана әл тутан (*адам*)—щедрый человек, который ни в чем не отказывает, помогает тем, кто нуждается в его помощи.

ХЪАЙ² гајытма(г)—возвращение.

ХЪАЙБАКСУН¹ гәлби ачыг олмаг, гәлби тэмиз олмаг—быть чистосердечным, откровенным.

ХЪАЙБАКСУН² гајытмаг—возвращаться.

ХЪАЙДЕСУН гајтармаг—возвращать, вернуть.

ХЪАЙДЕСТИУН гајтартмаг—заставлять (*просить*) возвращать (*что-л.*); возвращаться.

ХЪАЙЕСУН ачылмаг (*мүхтәлиф мә'наларда*)—открываться; развязываться; рассветать.

ХЪАЙЕЦИ ачылмыш—открытый; раскрытый; развязанный.

ХЪАЙХЪАЙЕСУН 1) ачылышмаг—освоиться; 2) инкишаф етмәк, мүәјјән бир шеји мәнимсәмәк—развиваться; присвоить (*что-л.*).

ХЪАЙ-ХЪАЙРАП ачыг-ајдын, ачыг-ашкар—явный, очевидный, совершенно ясный.

ХЪАЙЛУГЪ ачыг јер, ачыглыг, кенишлик, дүзән, чөл—открытое место, пространство, ширь, простор.

ХЪАЙПЕСУН ачмаг (*мүхтәлиф мә'наларда*)—открывать; отпирать; развязывать; раскрывать дверь. *Дубжуьнав хъайпесун* дүјүнү ачмаг—развязать узел. *Цицилик хъайпесун* чичәк ачмаг—расцветать. ◇ пул хъайпесун 1) көз ачмаг, башы ајылмаг (*ишдән*)—иметь досуг, освободиться от хлопот; 2) *перен.* көзүнү ачмаг (*кимин*), ајылтмаг—раскрыть кому-н. глаза, учить трезво смотреть на вещи; **йакъ хъайпесун** јол ачмаг, көмәк етмәк (*һәјатда, мадди, мә'нәви*)—проложить путь; помочь (*в жизни, материально, морально*). **Уьк1 хъайпесун** үрәк ачмаг, гәлбини шад етмәк, көнлүнү ачмаг—развеселить, обрадовать, рассеивать горе.

ХЪАЙДЖА ајдынча; ашкарча—убедительно; явно, вполне ясно.

ХЪАШЕСУН (*В*) см. Хашесун.

ХЪАШЕЦИ (*В*) см. Хашеци.

ХЪАШПЕСУН (*В*) см. Хашпесун.

ХЪЕЛ//ХЕЛ јүк—груз.

ХЪЕЛА//ХЕЛА 1) боғаз, һамилә—стельное животное; беременная; 2) јүклү—навьюченный, с грузом.

ХЪЕЛАБАКСУН//ХЕЛАБАКСУН һамилә олмаг, боғаз олмаг—быть (*стать*) беременной, стельной (*о животных*).

ХЪЕЛАЛУГЪ//ХЕЛАЛУГЪ боғазлыг, һамиләлик—стельность, беременность.

ХЪИЪ¹ 1) јары, јарым—половина. *Хъиъ еьш1* јарым алма—половина яблока; *хъиъ усен* јарым ил—полгода; 2) јарыг—щель; трещина; шрам. *Хъи* *к1одох* алны јарыг (*јарылмыш*)—имеющий шрам на лбу.

ХЪИЪ² јарыг—щель, трещина.

ХЪИЪАДУЛ *уст.* јарымаршин, јарымметрлик—пол-аршина, полметра.

ХЪИЪБАКИ јарылмыш, чапылмыш, чатылмыш—рассеченный, расколенный, треснутый.

ХЪИЪБАКСУН јарылмаг, чапылмаг—рассекаться, раскалываться.

ХЪИЪБАХЪИЪ јарыбајары, тән јары—пополам.

ХЪИЪБАЧ әлли (*јарым јүз*)—полсотни, пятьдесят.